

[Chr. Christiansen.]

for som nu i Aalborg. Jeg har ganske vist nok bemærket de Udtalelser, Ministeren er kommet med angaaende Trafikken med Bil fra Aalborg til Hjørring, men jeg tror ikke, det er rimeligt at bygge alt for meget paa dette spinkle Grundlag, og jeg vil derfor endnu en Gang stærkt henstille, at dette Spørgsmaal bliver taget op. Jeg er overbevist om, at en Ordning som af mig skitseret med et Motortog i Forbindelse med „Nordjyden“ vil vise, at der er en rimelig Trafik til et saadant Tog, og jeg synes ogsaa, der ligger en rent samfundsmæssig Opgave i, at de fjerneste Egne af Landet dog faar en rimelig Forbindelsesmulighed med Hovedstaden og med de andre Dele af Landet.

Dernæst vil jeg gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri. Jeg har bemærket den Redegørelse, Ministeren er kommet med angaaende Licenspørgsmaalet, og ønsker kun heroverfor at sige, at Frederikshavn og Skagen og de omliggende Fiskepladser i meget høj Grad direkte landede Fisk i England før Krigen, og at der ikke tages et helt retfærdigt Hensyn hertil i de nu gældende Ordninger. Jeg maa stadig væk tro, der er noget urimeligt i, at man, naar man raader over den Fisk, der er Tale om, skal søge at skaffe sig Licenser andre Steder i Landet, hvor man har Licensen, men ingen Fisk. Jeg synes derfor stadig, der er Grundlag for at overveje Spørgsmaalet, selv om jeg naturligvis er helt klar over de Vanskeligheder, der er forbundet med hele dette Licenspørgsmaal.

Sluttelig har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Undervisningsminister. Jeg henleder Ministerens Opmærksomhed paa, at der den 28. Februar 1946 fra Folkeuniversitetsudvalget er indsendt en Ansøgning til Ministeriet om en Forhøjelse af den Bevilling, man hidtil har raadet over, saaledes at den bliver paa 30 000 Kr. Dette Udvalg administrerer en Folkeuniversitetsundervisning væsentlig uden for København, og denne Undervisning har gennem Aarene haft et stigende Omfang og et saadant Omfang, at de Midler, der har været stillet til Raadighed, aldeles ikke har kunnet strække til. Man har maattet sige nej til en hel Række Anmodninger, som er fremkommet fra Folkeuniversitetsforeninger og andre Oplysningsorganisationer; man har ikke været i Stand til at opfylde Ønsker, der er fremsat. Jeg henstiller indtrængende, at denne Ansøgning faar en velvillig Behandling, og at de

30 000 Kr. bliver bevilget, da jeg mener, at dette Samarbejde mellem Universitetets Folk og det folkeoplysende Arbejde har en ganske overordentlig stor Betydning, og at Staten derfor bør støtte det mest muligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen angaaende Banegaardsforholdene i Frederikshavn sige, at jeg har ikke mindre end tre nordjyske Banegaardsforlægningspørgsmaal til Behandling, og at de i og for sig er lige vigtige og paa en Maade ogsaa lige langt fremme, og hvis det laa inden for mine Muligheder, havde jeg ikke noget at indvende imod at sætte dem alle sammen i Gang med det samme. Disse Muligheder foreligger ikke. Naar det ærede Medlem nu vedrørende Forholdene i Frederikshavn spørger, om vi ikke i Ministeriet i hvert Fald kunde komme saa vidt, at Grænserne kan afstikkes for den Forandring, som man altsaa maa regne med kommer engang, saa Byen kan træffe sine Dispositioner, vil jeg svare det ærede Medlem imødekommende. Jeg skal prøve paa, om vi kan give Frederikshavns Kommune saadanne Retningslinier, at den ikke disponerer forkert.

Vedrørende Spørgsmaalet om Motortog fra Frederikshavn til Aalborg i Forbindelse med Lyntoget vil jeg gerne sige, at paa nuværende Tidspunkt kan dette ikke lade sig gøre, men jeg er villig til f. Eks. i Forbindelse med den fremtidige Foraarskøreplan at tage Sagen under Overvejelse.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ragnhild Andersen: Jeg maa svare det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, for vi er naturligvis stadig uenige om Spørgsmaalet „kvindelig Værnepligt“, selv om det ikke længere er tvungen, men frivillig Tjeneste, det ærede Medlem kræver.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen sagde, at jeg ikke vilde anerkende, at Husførelse er en omfattende og betydelig Gerning. Jo, det vil jeg gerne anerkende, og det vilde være lidt letsindigt af mig, om jeg ikke gjorde det, da det er en Kendsgerning. Jo mere Uddannelse en Kvinde har, saa vel paa dette som paa andre Omraader, des bedre er det naturligvis, men hvad vi er uenige om, er dette, hvorvidt vi skal have en kvindelig Værnepligt, hvorvidt der skal indføres noget paa dette Omraade, som har Karakter af Tvang. Nu